

[Erhard Jakobsen]

de nogle nye igen. Det er parlamentarismen, og det er i orden. Men der kan blive en alvorlig parlamentslede, og den kan komme på grund af Christianiasagens udfald, sådan som regeringen lægger op til det i dag.

»I derinde i folketinget,« siger folk, når man taler med dem ude omkring. Folk son- drer ikke imellem de forskellige. De siger: »I derinde i folketinget, hvor kan I derinde i folketinget lave sådan noget?« Det vil vi, der naturligvis ikke vil vide af regeringens dags- ordensforslag, komme til at hæfte for også. Det er bl. a. derfor, jeg vil stille et alternativt dagsordensforslag, for det skal fremgå klart, at er det et flertal, der tolererer de fortsatte ulovligheder, så er det i hvert fald ikke et stort flertal. Der er et mindretal, som klart vil gå imod, og som ønsker konfrontationen i debatten og i et opgør, og som siger: nu må det være slut med den slags. Vi er for få til at føre det igennem, men det bør i hvert fald stå ganske klart.

De, der stemmer for regeringens dagsor- den, må være forberedt på at være med til at stemme for 30-40 mill. kr., som skal bruges til det - ikke 3-4 mill. kr.; det bliver 30-40 mill. kr. Man må også være forberedt på, at det ikke er nogle få år, man giver Christiania. Nej, man giver tilladelse til at fortsætte i og for sig ud i en uvis fremtid, hvis man stemmer for regeringspartiets dagsorden. Derfor tillader jeg mig at foreslå en alterna- tiv - det er jo så moderne - dagsorden:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget finder, at den årelange uløv- lige besættelse og benyttelse af Bådsmads- strædes kasernes bygninger og areal er til væsentlig skade for retsbevidstheden.

Efter højesteretsdommens afsigelse bekræf- ter folketinget derfor sin beslutning fra marts 1976 om, at bygninger og areal bør rømmes uden unødigt forsinkelse.«

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ebba Strange (SF):

Både hr. Christophersen og hr. Palle Si- monsen har haft travlt med at fortælle os, at nu har retten talt, og så er det folketingets

opgave at tie stille, debatten er overflødig. Selvfølgelig har højesteret stadfæstet lands- rettens dom; hr. Palle Simonsen har ret. Ingen af os havde forventet andet. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at både landsret- ten og højesteret samtidig i domsudskifterne siger, at hvorvidt Christiania af menneskelige eller sociale eller kulturelle grunde fortsat skal bestå som en fristad, det tilkommer det ikke retten at tage stilling til; det er alene en menneskelig og politisk afgørelse.

Derfor er det rigtigt, at nu hvor retten har talt og der ikke er flere juridiske problemer i denne sag, så er der tilbage menneskelige, sociale og politiske problemer - politiske i allervideste forstand.

Socialistisk folkeparti stemte ikke for den dagsorden, som et flertal i folketinget vedtog den 30. marts 1976. Vi stemte ikke for den, fordi vi ønskede at bevare Christiania. Der- for har vi heller ikke i dag nogen forpligtelse over for den dagsorden. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at socialistisk folkepar- ti dengang mente og stadig mener, at Christi- ania skal have lov at bestå.

Jeg vil godt takke forsvarsministeren for redegørelsen. De sidste tre ordførere, der har været heroppe, har sagt, at der i den redegø- relse står, at nu kan Christiania få lov at be- stå ud i al evighed. Hvis det er rigtigt, så tager jeg den såmænd gerne til efterretning, men der er altså nogle formuleringer i den, der gør, at jeg godt vil forbeholde mig lidt endnu. Jeg mener nemlig, at det er meget vigtigt, at christianitterne får et tilsagn om, at de kan få lov at bevare Christiania, hvis man - som forsvarsministeren siger - gerne vil have dem til at gå ind i nogle drøftelser om den fremtidige anvendelse af arealet.

Jeg er overbevist om, at Christianias bebo- ere kan organisere sig. Det var forsvarsmini- steren lidt i tvivl om. Jeg er overbevist om, at de kan. Jeg er overbevist om, at de er inter- esseret i at gå ind i drøftelser med henblik på Christianias fremtid. Men det er klart, at hvis man ønsker, de skal gå ind i de drøftelser, så må de også have nogle løfter om, at de kan få lov at blive på stedet. Derfor skal SFs ap- pel til folketinget i dag være en appel om at lade Christiania overleve. Og det er ikke bare en appel til de mere eller mindre socialistiske kræfter, selv om hr. Erhard Jakobsen jo nær- mest fremmaner den socialistiske revolution, når han taler om Christiania. Det er en appel